

РЕШЕНИЕ

№ 12361

гр. София, 29.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в публично заседание на 16.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1441** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно- процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от „Медико – техническа лаборатория Новеламед“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], представлявано от управителя д-р Н. В., чрез пълномощника- адв. С. В.- АК Б. срещу Заповед за налагане на санкции № РД-08-1419#4/30.12.2025 г. издадена от директора на РЗОК – Х., с която за посочени в заповедта 14 нарушения са наложени 14 отделни санкции „финансова неустойка“, общо в размер на 5150 лева.

Наведените и аргументирани основания за оспорване са за материална некомпетентност на органа – чл.146, т.1 от АПК за издаване на заповедта в частта ѝ по т.1.7, т.1.8 и 1.17, а по отношение на цялата заповед- основанията по чл.146, т.3, т.4 и т.5 от АПК, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с приложимите материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят твърди, че по т.1.7., т.1.8. и т. 1.17 от оспорената заповед, освен че е наложена санкция за всеки от случаите, било разпоредено и стойността на извършената от “Новеламед” ЕООД дейност да бъде отхвърлена за плащане на предварителен контрол от отчета за м. ноември 2025 г., каквато

компетентност органът нямал по чл.74 от ЗЗО. По отношение на всички наложени с процесната заповед 14 отделни санкции се твърди, че са наложени при липса на мотиви и без обсъждане на депозираното от дружество възражение срещу констатациите от проверката по Протокол № РД-08-1419# 1 /19.12.2025г., връчен на жалбоподателя 19.12.2025 г. чрез Системата за сигурно електронно връчване (ССЕВ). Отделно от това подаденото от дружеството възражение срещу констатациите обуславяло и извод, че посоченото в заповедта правно основание за издаването ѝ - чл.74, ал.5 от ЗЗО е неправилно приложено. Заповедта в частта за налагане на санкциите по т. 1.4., 1.5., 1.6., 1.11. до т.1.16 (с която се налагат общо 8 броя санкции „финансова неустойка от 300 лева, бел. на съдията) била и материално незаконосъобразна, тъй като описаното - липса на телефонен номер и идентификация на лицата чрез него, не представлявало нарушение. Материално незаконосъобразна била заповедта и в частта ѝ по т.1.8, с която е наложена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 3, ал. 4 от индивидуалния договор - изпълнителят е извършил ремонтна дейност на помощно средство по поръчка, произведено от друг производител. В случая жалбоподателят като изпълнител бил във фактическа невъзможност да осъществи проверка дали има право да извърши ремонтната дейност при условията на чл. 3, ал. 4, т. 2 от договора. В регистрите на ИАЛ, описани в протокола с констатации от проверката, се съдържала информация за производители/търговци и предлаганите от тях изделия, но не и относно наличието на сключен договор с НЗОК. Не съществувал публичен регистър на действащите договори на производители на помощни средства и медицински изделия, не съществувала и база данни с информация за наложени санкции „прекратяване на договор“ на договорните партньори на НЗОК. При тези обстоятелства за изпълнителя „Новеламед“ не било възможно да извърши проверка дали производителят на помощно средство на лице с увреждане, представило одобрение за извършване на ремонт, има действащ договор в момента на отпускането. При отчитане на ремонтната дейност, специализираният софтуер на НЗОК за ПСПСМИ/ремонтни дейности също не подавал такова известие. “Новеламед” ЕООД осъществило дейност, включена в предмета на индивидуалния договор при представено от лицето с увреждане В. Г. Одобрение № [ЕГН]/20.10.2025 г., постановено от НЗОК. При отчитане на дейността в специализирания софтуер на НЗОК кодът за отчитане бил активен, следователно не била налице пречка изпълнителят по договора да извърши дейността. Налагането на санкция при липса на възможност за констатиране на посочените в чл. 3, ал. 4, т. 2 от Договора обстоятелства, било незаконосъобразно поради нарушение на материалния закон. На следващо

място, изпълнителят нямал нормативно задължение да извършва проверка и/или проучване за състоянието на други юридически лица - производители на помощни средства по поръчка. Няма и законова делегация за въвеждане на ограничението в чл. 3, ал. 4 от индивидуалния договор. Правната уредба на ниво закон и подзаконови нормативни актове не съдържа забрана за извършване на ремонтна дейност, отделно и независимо от дейността по изработка и предоставяне на помощни средства. Напротив, в чл. 58, ал. 1 от Наредба № 7 от 31.03.2021 г. за условията и реда за съставяне на списък на медицинските изделия по чл. 30а от ЗМИ и за определяне на стойността, до която те се заплащат (Наредба № 7) било предвидено самостоятелно участие на лица, „вписани в регистъра по чл. 88, ал. 1 от ЗХУ, със собствени ремонтни бази, единствено за ремонтни дейности на помощни средства, приспособления и съоръжения и медицински изделия.“ От разпоредбата било видно, че ремонтната дейност е отделена и може да се предоставя от отделни участници. За същото свидетелствало и съдържанието на всички приложения (бланки), които се утвърждавали от Управителя на НЗОК и които лицата попълват и подават при участие в процедурата по Наредба № 7.

В тази връзка следвало да се отбележи, че съгласно чл. 73 от ЗХУ и чл. 70 от ППЗХУ лицата заявявали, а НЗОК одобрявала предоставяне на конкретно помощно средство или ремонт, включени в списък-спецификация по Наредба № 7. Когато издавала одобрение по подадено заявление, НЗОК не определяла кой от всички включени в списъка-спецификация договорни партньори да извърши одобрената дейност. Този избор бил предоставен на лицата с увреждане. Договорната клауза на чл. 3, ал. 4, изр. 3 във вр. с чл. 23, т. 3 от договора въвеждала ограничение, което не било предвидено в нормативната уредба, а наложената на това основание санкция била незаконосъобразна- ограничавала правото на лице с увреждане да избере медико-техническа лаборатория, която да извърши ремонт на ползваното от него помощно средство. В случая на лицето с увреждане В. Г. Г. било издадено Ограничението, въведено с чл. 3, ал.4, т. 1 и т.2 от договора не обвързвало заявителя, защото същият е трето лице по договора, което не се е съгласявало с клаузата, въвеждаща ограничение на избора му при липса на законова делегация и правно основание в нормативната уредба на законово и подзаконово ниво. Твърди се най-сетне и нарушение на принципа на съразмерност по чл.6, ал.2 от АПК.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, пълномощникът на жалбоподателя-адв. В. поддържа жалбата на изложените в нея основания и моли за уважаването ѝ. Моли и за присъждането на направените по делото разноски, за които прилага списък по чл.80 от ГПК във

вр. с чл.144 от АПК.

Ответникът не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и събраните по делото доказателства, и служебно на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

На основание чл. 45, ал. 16 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО), Закона за хората с увреждания (ЗХУ), ППЗХУ, чл.43, ал.2 от Наредба №10 от 2009 г. и чл.2, ал.1, т.2 от Наредба №Н-3 от 27 юни 2022 г. за условията и реда за осъществяването и контрола на дейностите по предоставяне, ползване и ремонт на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия за хора с увреждания, между НЗОК и „Медико – техническа лаборатория Новеламед“ ЕООД е сключен Договор № 261175/28.03.2025 г. (по-долу за краткост: договора или административен договор) за предоставяне на помощни средства, приспособления, съоръжения, медицински изделия (ПСПСМИ) и ремонтни дейности, заплащани от НЗОК (л.6 - л.16 по делото).

В съответствие с предвидената в Глава шеста от договора възможност, със Заповед № РД-08-1419/08.12.2025 г. (л.17), директорът на РЗОК-Х. е наредил извършването на проверка по изпълнението на договора, сключен с жалбоподателя. Със заповедта е определено времето за извършване на проверката: от 08.12.2025 г. до 22.12.2025 г.; вида на проверката: тематична, извънпланова, пълна, както и двама контролори от РЗОК- Х., които да я извършат. Констатациите от проверката са обективирани в Протокол № РД-08-149#1/19.12.2025 г. (л.20 - л.28), препис от който е получен от отговорника на проверения обект Е. Д. М. на 19.12.25.

На същата дата е съставен и протокол за неоснователно получени суми (л.28- л.40 по делото), въз основа на който е издадена Писмена покана за възстановяване на суми получени без правно основание № РД-25ПП-26-16/20.01.2026 г. (л.55 - л.56), която не е предмет на оспорване по настоящото дело.

В Протокол № РД-08-149#1/19.12.2025 г. са описани следните нарушения, групирани по вид от съда:

- в точки 1.1; 1.2 и т.1.3- три нарушения на чл.3, ал.5 от договора, изразяващи се в липсата на дата в приемо - предавателния протокол по Приложение №1. За тези нарушения, първи по ред, е посочено, че на основание чл.23, т.6 от договора подлежат на санкция „ финансова неустойка“ в

размер на 150 лева (общо 450 лева);

- в точки 1.4; 1.5; 1.6; 1.11; 1.12; 1.13; 1.14 и 1.16- осем нарушения на чл.15, ал.1, т.8 от договора, изразяващи се в непосочването в приемо-предавателен протокол на телефонен номер за връзка с лицето с увреждане, а когато има упълномощено лице- и номер на упълномощеното лице. За тези нарушения, първи по ред, е посочено, че на основание чл.23, т.21 от договора подлежат на санкция „финансова неустойка“ в размер на 300 лева (общо 2400 лева);

- в точки 1.7 и 1.17- две нарушения на чл.15, ал.1, т.1, изр.1-во във вр. с чл.7, ал.1 от договора, изразяващи се в неизпълнение на задължението на изпълнителя по договора да отрази в специализирания софтуер на НЗОК дейностите по отпускане на ПСПСМИ или извършени ремонтни дейности непосредствено след отпускането/извършването им. За тези нарушения, първи по ред, е посочено, че на основание чл.23, т.13 от договора подлежат на санкция-финансова неустойка в размер на 150 лева (общо 300 лева);

- в т.1.8 - нарушение на чл.3, ал.4, изр. 3-то, т.1 и т.2 от договора, изразяващо се в осъществяването на ремонтни дейности на ПСПСМИ- подколянна модулна протеза за В. Г. Г., която протеза чрез постановено одобрение от НЗОК/РЗОК с №[ЕГН]/20.07.2023 г. е изработена по поръчка, предоставена на 27.10.2023 г. и със срок на експлоатация до дата 27.10.2027 г. от друг търговец- „Медико-техническа лаборатория Новамед“ ООД, със седалище и адрес на управление в [населено място]. За този друг търговец, след справка на официалната страница на ИАЛ, Регистъра на лицата, осъществяващи дейност по предоставяне на медицински изделия и помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и в ТР се установило, че има действащ договор към НЗОК, не е в ликвидация и производство по несъстоятелност . За това нарушение, първо по ред, е посочено, че на основание чл.23, т.3 от договора подлежи на санкция „финансова неустойка“ в размер на 2000 лева.

В констатациите по т.1.7; т.1.8 и т.1.17 в протокола са изложени и съображения, че отчетената от изпълнителя дейност следва да бъде отхвърлена за плащане на предварителен контрол на отчета за месец ноември, 2025 г., като са посочени и сумите: 1953 лева, съответно 476.00, съответно 5370 лева.

Съдът не излага констатациите по т.1.9; т.1.10, т.15 от Протокол № РД-08-149#1/19.12.2025 г., тъй като същите са изцяло извън предмета на обжалваната заповед, следователно и извън предмета на делото.

Дружеството е упражнило правото си на възражение (л.41), като е оспорило само констатациите:

по точки 1.7; 1.8 и т.1.17 от Протокол № РД-08-149#1/19.12.2025 г. и то в частта им относно изложените съображения, че отчетената от изпълнителя дейност следва да бъде отхвърлена за плащане; т.1.8, като е изложено, че за изпълнителя не е възможно да извърши проверка за сключен договор от друг производител с НЗОК, съответно за негово прекратяване. В Регистрите, посочени в протокола, се съдържа нормативно изискуемата информация за производители/търговци и предлаганите от тях изделия, но не и относно наличието на сключен договор с НЗОК. (Точки 1.9 и 1.10, които обаче, както съдът вече посочи, не касаят оспорената заповед.)

В преписката са приложени и по делото са приети извлечения от ИИС и приемо - предавателните протоколи- Приложение №1- образец на приемо- предавателен протокол за предоставянето на ПСПСМИ/ремонтни дейности и №2- образец на приемо- предавателен протокол за предоставянето на ПСПСМИ за ремонт (л.58-л.118). Последните, както е посочено в договора (л.14), са неразделна част от него. В тях действително, както посочва и жалбоподателят не се съдържа реквизит: „телефонен номер“.

Фактическото основание за издаването на оспорената заповед са констатациите в Протокол № РД-08-149#1/19.12.2025 г., асоцииран от органа чрез препращане към него, а освен това и възпроизвеждащ съдържанието му по точки 1.1-т.1.3; 1.4-1.6 и 1.11-1.14 и 1.16; 1.7 и 1.17; 1.8. Посоченото правно основание за издаването е чл.74, ал.5 от ЗЗО и чл.23, т.9 от договора. Упражненото със заповедта властническо разпоредително волеизявление е за налагане на 14 имуществени санкции (общо в размер на 5150 лева), за приетите за извършени 14 отделни нарушения, като е възприето изцяло съдържанието по предложението от протокола относно правната квалификация на нарушенията, размера на имуществените санкции и основанията за налагането им. Изложените само в мотивите съображения за отхвърляне на плащане на предварителен контрол от отчета за месец ноември 2025 година за приетите нарушения по т.1.7; т.1.8 и т.1.17, като не са част от властническо- разпоредителното волеизявление на органа, не е упражнено с оспорената заповед правомощие (не е акт) и е извън пределите на дължимия съдебен контрол, осъществяван спрямо акта- заповедта за налагане на санкция.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с постановеното по делото Определение №5237/09.02.25 г. и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

По делото се установи, че между страните а основание чл. 45, ал. 16 от ЗЗО, ЗИХУ, ППЗИХУ, чл.43, ал.2 от Наредба №10 от 2009 г. и чл.2, ал.1, т.2 от Наредба №Н-3 от 27 юни 2022 г. между НЗОК и „Медико – техническа лаборатория Новеламед“ ЕООД е сключен Договор № 261175/28.03.2025 г.

В Глава шеста от договора разписана и подробна процедура за осъществяване на контрол върху дейностите по предоставяне, в това число изработване или ремонт на ПСПСМИ, включително вида и размера санкциите при нарушение разпоредбите на договора. Сключеният между страните в настоящото производство договор е административен договор по смисъла на чл. 19а от АПК, тъй като съставлява писмено съглашение между административен орган и организация, по силата на които възникват, изменят се или се прекратяват права и задължения. Едната от страните при сключения договор е субект на публична власт, в случая НЗОК, представлявана от директора на РЗОК – Х.. Административният договор е формален и е сключен по въпроси от значим обществен интерес, а именно - предоставяне на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, в това число изработване и ремонт, заплащани/доплащани от НЗОК. Именно по тази причина неговото съдържание не е определено свободно от страните, а е подчинено на императивни правила, съдържащи се в закон (ЗХУ, ЗЗО и други), респ. в подзаконовите актове по приложението на тези закони.

Предвид разписаното в чл. 20, ал.1- ал.3 от процесния договор, оспорената заповед за налагане на санкции „имуществени санкции“е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия. Обратно на доводите на жалбоподателя и по изложените от съда във фактическите му установявания по-горе съображения, властническо - разпоредителното волеизявление на органа е само за налагане на санкции.

Спазена е и разписаната в чл.17- чл.18 от договора процедура. В случая проверката на “ „Медико – техническа лаборатория Новеламед“ ЕООД е разпоредена със Заповед № РД-08-1419/08.12.2025 г., издадена в съответствие с чл. 11 от административния договор, съгласно който възложителят има право да упражнява контрол по изпълнение на сключения договор съгласно реда на този договор, в какъвто смисъл е и регламентацията на чл. 2, ал. 1 от Наредба № Н-3 от 27.06.2022 г. за условията и реда за осъществяването и контрола на дейностите по предоставяне, ползване и ремонт на ПСПСМИХУ. Съгласно договореното в чл. 17, ал. 2, директорът на РЗОК упражнява контрол по изпълнението на договорите чрез длъжностни лица на РЗОК -

контрольори, чиито правомощия са разписани в чл. 18 от договора. В съответствие с регламентацията на посочените норми, контролните органи по чл. 72, ал. 2 от ЗЗО извършват контрол върху декларираните обстоятелства при сключване на договора; непосредствен контрол по изпълнението на договора; проверки по повод постъпили жалби от хора с увреждания във връзка с изпълнението на договора. В конкретния случай със заповедта за извършване на проверка директорът на РЗОК – Х. е определил проверяващите лица, всеки от които на длъжност „контрольор“ в РЗОК – Х.. Резултатите от проверката и установените нарушения са отразени в Протокол № РД-08-149#1/19.12.2025 г., надлежно връчен на представител на дружеството за запознаване с констатациите на длъжностните лица, което връчване е удостоверено с подпис.

Въз основа на съставения протокол от извършената проверка е издадена процесната заповед, като е спазен разписаният в договора ред. Неоснователно е оплакването на жалбоподателя, че поради наличието на подадено от дружеството възражение срещу констатациите от протокола, основанието по чл.74, ал.5 от ЗЗО е грешно. Съдът вече посочи, че процедурата за налагане на санкции, свързани с нарушения на договора за предоставяне на ПСПСМИ и ремонтни дейности е уредена в самия административен договор, в който не се съдържа препращане към чл.74 и чл.75 от ЗЗО затова и подаването на възражение срещу констатациите на осъществилите проверката контрольори не обуславя разглеждане на спора от арбитражна комисия.

Единственото относимо оспорване на констатациите от протокола в подаденото от дружеството възражение е по т.1.8 за нарушението на чл.3, ал.4 от договора. Правомощията на директора на РЗОК при подадено възражение са разписани в чл.20, ал.2, т.1-т.2 от договора. И в трите хипотези- когато потвърждава изцяло констатациите; уважава напълно възражението или уважава частично възражението, директорът на РЗОК дължи произнасяне с мотивирана заповед. В съответствие със задължителната съдебна практика (Тълкувателно решение №16/1975 г., ОСГК на Върховния съд и Тълкувателно решение № 1/2006 г. на ОС на ВАС), неизлагането на мотиви в самия административен акт не съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, ако фактическите основания и конкретните съображения за издаването му се съдържат в документ, предхождащ издаването на акта или в последващ такъв преди подаването на жалбата до съда. В случая мотивите на органа се съдържат в протокола за извършената

проверка, към която е препратено, а освен това са и изрично възпроизведени в оспорената заповед. В договора изрично не е регламентирано, че органът дължи обсъждане на подаденото възражение, но това му задължение следва от чл.35 от общия процесуален закон- АПК. Съблюдаване на императивните изисквания на чл. 35 от АПК за издаване на административен акт след изясняване на всички релевантни факти и след като се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите страни изисква административният орган да изложи своето становище по доводите във възражението на изпълнителя по административния договор. Неизпълнението на това задължение представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, опорочаващо в значителна степен оспорения административен акт и основание за отмяната му поради неговата незаконосъобразност. В такава насока е формирана трайна практика на Върховния административен съд, от която настоящият състав не намира причина да се отклонява. Съдът не може и не следва да замества мотивите за издаване на административния акт, тъй като по този начин би подпомогнал една от спорещите страни, с което би нарушил един от основните принципи в административния процес - принцип за равенство на страните, прогласен в чл. 8 АПК (Решение №5342/22.05.2025 г. на ВАС по адм. дело №1594/2025 г., VI о.). Следователно заповедта в частта ѝ по т.1.8 е незаконосъобразна, поради допуснатото от органа съществено нарушение на административно-производствените правила- самостоятелно отменително основание по чл.146, т.3 от АПК. Отделно това заповедта в частта ѝ по т.18 е и материално незаконосъобразна по съображения, които съдът ще изложи по-долу. По отношение на останалите констатации, за които са наложени останалите 13 санкции, възражение не е било подадено от дружеството, съответно по отношение на тях не е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

По приложението на материалния закон съдът излага следното:

1. Оспорената заповед, в частта ѝ по точки 1.1; 1.2 и т.1.3, с която за три нарушения на чл.3, ал.5 от договора, изразяващи се в липсата на дата в приемо - предавателния протокол по Приложение №1, на основание чл.23, т.6, б“а“ за извършените три отделни нарушения е наложена на санкция „ финансова неустойка“ в размер на 150 лева (общо за трите- 450 лева), е издадена при правилно приложение на материалния закон. Съгласно чл.3, ал.5 от договора, при предоставянето на ПСПСМИ/ремонтни

дейности изпълнителят се задължава да изготви и предостави за подпис на лицето с увреждане/упълномощеното лице приемо- предавателен протокол за предоставяне на ПСПСМИ и ремонтни дейности по образец (Приложение №1 към договора). Видно от утвърдения протокол- Приложение №1 към договора, в него се съдържа реквизит: дата и часа, в които се подписва. Касае се за задължителен реквизит, който е съществен, тъй като обезпечава проследяването на изпълнението на задължения на изпълнителя по договора. Неговата липса компрометира утвърдения образец и представлява неточно изпълнение на задължението за изготвяне от изпълнителя приемо-предавателен протокол за предоставяне на ПСПСМИ и ремонтни дейности по образец. Неточното изпълнение на задължението е нарушение на чл.3, ал.5 от договора, за което е наложена предвидената в чл.23, т.6, б"а" от договора санкция и в установения размер- „имуществена санкция“ в размер на 150 лева за всяко е едно трите еднакви по вид нарушения.

В заключение, жалбата в тази й част е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. ()

2. Оспорената заповед, в частта й по точки 1.4; 1.5; 1.6; 1.11; 1.12; 1.13; 1.14 и 1.16- осем нарушения на чл.15, ал.1, т.8 от договора, изразяващи се в непосочването в приемо - предавателен протокол на телефонен номер за връзка с лицето с увреждане, а когато има упълномощено лице- и номер на упълномощеното лице, е издадена противоречие с приложимите материалноправни разпоредби, като доводите на жалбоподателя в тази насока съответстват на действителното правно положение. Видно от Приемо-предавателните протоколи - Приложение № 1 и Приложение № 2 към индивидуалния договор, телефонният номер не се съдържа като реквизит в утвърдения от управителя на основание чл. 43 (неправилно в жалбата-чл.46) ал. 2 от Наредба № 10 от 2009 г. образец. Образците - Приложение № 1 и № 2 не съдържат телефонен номер като реквизит. Освен това е вярно и твърдението на жалбоподателя, че телефонният номер, не представлява данни, които могат да подлежат на задължително събиране, тъй като в законодателството няма изискване за задължителното им притежаване от гражданите. Следва да бъде посочено и това, че липсата на телефонен номер не засяга идентификацията на лицата с увреждания и/или техните пълномощници, като последната се извършва посредством изискуемите в утвърдените образци данни: три имена, постоянен адрес, ЕГН, лична карта.

В заключение, жалбата в тази ѝ част е основателна и следва да бъде уважена.

3. Оспорената заповед, в частта ѝ по точки 1.7 и 1.17- две нарушения на чл.15, ал.1, т.1, изр.1-во във вр. с чл.7, ал.1 от договора, изразяващи се в неизпълнение на задължението на изпълнителя по договора да отрази в специализирания софтуер на НЗОК дейностите по отпускане на ПСПСМИ или извършени ремонтни дейности непосредствено след отпускането/извършването им, за които на основание чл.23, т.13 от договора е наложена санкция-финансова неустойка в размер на 150 лева (общо за двете нарушения-300 лева),е съответна на материалния закон. В двата процесни случая жалбоподателят е въвел данните за извършените дейности в ИИС не в деня на фактическото отпускане на помощните средства, а значително по-късно (13 дни по-късно в случая по т.1.7; 18 дни- в случая по т.1.18), поради което не е спазено договорното изискване за „непосредствено“ отразяване. При липсата на легално определение на понятието „непосредствено“ в текста на договора, неговото съдържание следва да се изясни чрез общоприетото му езиково значение, съгласно „Речник на българския език“ на БАН, а именно – като действие, което се извършва пряко и веднага след предходното, без отлагане и без посредничество. При така изясненото съдържание на понятието „непосредствено“ се налага изводът, че отчетът в ИИС е следвало да бъде извършен незабавно, без отлагане, още в деня на реализиране на съответната дейност. За извършените две отделни нарушения на чл.3, ал.5 от договора е наложена предвидената в чл.23, т.13, б“а“ от договора санкция и в установения размер-„имуществена санкция“ в размер на 150 лева за всяко едно от еднаквите по вид нарушения.

В заключение жалбата в тази ѝ част е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

4. Оспорената заповед, в частта ѝ по точка т.1.8 - нарушение на чл.3, ал.4, изр. 3-то, т.1 и т.2 от договора, изразяващо се в осъществяването на ремонтни дейности на ПСПСМИ-подколянна модулна протеза за В. Г. Г., която протеза чрез постановено одобрение от НЗОК/РЗОК с №[ЕГН]/20.07.2023 г. е изработена по поръчка, предоставена на 27.10.2023 г. и със срок на експлоатация до дата 27.10.2027 г. от друг търговец- „Медико-техническа лаборатория Новамед“ ООД, със седалище и адрес на управление в [населено място]. Както съдът вече посочи, в тази ѝ част заповедта подлежи на отмяна на процесуално основание. Освен това обаче, в същата част, заповедта е и материално незаконосъобразна- отменително основание по чл.146, т.4 от АПК.

Съгласно чл.3, ал.4, изр. 3-то, т.1 и т.2 от договора, ремонтните дейности на ПСПСМИ, изработени по поръчка могат да се извършват от единствено от производители на ПСПСМИ по поръчка; от друг производител, в случаи при които е прекратен договора на производителя, произвел и предоставил ПСПСМИ по поръчка, производителят е в ликвидация или е в производство по несъстоятелност.

Правната уредба на законово ниво и подзаконови нормативни актове не съдържа забрана за извършване на ремонтна дейност, отделно и независимо от дейността по изработка и предоставяне на помощни средства. Напротив, както твърди жалбоподателят, в чл. 58, ал. 1 от Наредба № 7 от 31.03.2021 г. за условията и реда за съставяне на списък на медицинските изделия по чл. 30а от ЗМИ и за определяне на стойността, до която те се заплащат (Наредба № 7) е предвидено самостоятелно участие на лица, „вписани в регистъра по чл. 88, ал. 1 от ЗХУ, със собствени ремонтни бази, единствено за ремонтни дейности на помощни средства, приспособления и съоръжения и медицински изделия.“ В този смисъл ремонтната дейност е отделена и може да се предоставя от отделни участници. Съгласно чл. 73 от ЗХУ и чл. 70 от ППЗХУ лицата заявяват, а НЗОК одобрява предоставяне на конкретно помощно средство или ремонт, включени в списък-спецификация по Наредба № 7. Когато издава одобрение по подадено заявление, НЗОК не определя кой от всички включени в списъка-спецификация договорни партньори да извърши одобрената дейност. Следователно този избор е предоставен на лицата с увреждане. Съгласно чл. 70 от ППЗХУ, “Хората с увреждания получават съответните помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, в това число тяхното изработване или ремонт, само от лица, вписани в регистъра по чл. 88, ал. 1 от Закона за хората с увреждания и сключили индивидуален договор по чл. 45, ал. 16 от Закона за здравното осигуряване.” Законът и подзаконовите актове не съдържат ограничение по отношение на избора на лице, което да извърши одобрена дейност. Договорната клауза на чл. 3, ал. 4, изр. 3 във вр. с чл. 23, т. 3 от договора въвежда ограничение, което не е предвидено в нормативната уредба, а наложената на това основание санкция е незаконосъобразна- ограничава правото на лице с увреждане да избере медико-техническа лаборатория, която да извърши ремонт на ползваното от него помощно средство. В случая издаденото на лицето с увреждане- В. Г. Г. одобрение е предоставено на изпълнителя Новеламед и въз основа на него

същият е извършил одобрените от НЗОК ремонтни дейности. Ограничението, въведено с чл. 3, ал.4, т. 1 и т.2 от договора не обвързва заявителя, защото същият е трето лице по договора, което не се е съгласявало с клаузата, въвеждаща ограничение на избора му при липса на законова делегация и правно основание в нормативната уредба на законово и подзаконово ниво. В случая третото лице В. Г. е засегната пряко от действието на чл. 4, ал. 3 от административния договор, който препяства правото ѝ на избор на изпълнител, от който да получи отпуснатия от НЗОК ремонт на помощното средство. Съгласно общото правило, приложимо за всички административни договори, административен договор, който засяга права или законни интереси на трето лице, поражда действие за него след писменото съгласие на това лице (чл. 19в от АПК). Лицето с увреждания, което има право на ремонт и за което същият е одобрен от НЗОК, не е било уведомено и съответно не е дало съгласие по приложението на посочената по-горе договорна клауза. Същата безспорно го засягала пряко, поради което клаузата на чл. 4, ал. 3 от индивидуалния договор няма действие по отношение на заявителите и конкретно по отношение на лицето В. Г. (В този смисъл Решение № 11307/ 12.11.2025г. по адм. д. № 5153/2025г. на ВАС).

В заключение, жалбата в тази ѝ част е основателна и следва да бъде уважена.

По изложените съображения, оспорената заповед в частта по точки 1.4; 1.5; 1.6; 1.11; 1.12; 1.13; 1.14 и 1.16- осем нарушения на чл.15, ал.1, т.8 от договора, за всяко едно от които на основание чл.23, т.21 от договора е наложена санкция „финансова неустойка“ в размер на 300 лева (общо 2400 лева) се отменя, като издадена при осъществяване на отменителното основание по чл.146, т.4, а в частта ѝ по т.1.8 за нарушение на чл.3, ал.4, изр. 3-то, т.1 и т.2 от договора, за което на основание чл.23, т.3, б.“а“ от договора е наложена санкция „финансова неустойка“ в размер на 2000 лева се отменя, като процесуално и материално незаконосъобразна- чл.146, т.3 и т.4 от АПК.

В останалата ѝ част- по точки и 1.1; 1.2 и т.1.3- три нарушения на чл.3, ал.5 от договора, изразяващи се в липсата на дата в приемо - предавателния протокол по Приложение №1, за всяко от които на основание чл.23, т.6, б.“а“ от договора е наложена санкция „финансова неустойка“ в размер на 150 лева (общо 450 лева) и по точки 1.7 и 1.17- две нарушения на чл.15, ал.1, т.1, изр.1-во във вр. с чл.7, ал.1 от договора, изразяващи се в неизпълнение на задължението на изпълнителя по договора да отрази в

специализирания софтуер на НЗОК дейностите по отпускане на ПСПСМИ или извършени ремонтни дейности непосредствено след отпускането/извършването им, за всяко от които на основание чл.23, т.13, б.“а“ от договора е наложена санкция-„финансова неустойка“ в размер на 150 лева (общо 300 лева), жалбата е неоснователна и се отхвърля.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК и чл.78, ал.1 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, правото на разноски е възникнало за жалбоподателя, съответно на основателната част от жалбата. То е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания е поискано присъждането им (чл.81 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК). Доказаните разноски на жалбоподателя са общо в размер на 639.11 евро-заплатена държавна такса от 25.56 евро и 613.55 евро заплатено възнаграждение за защита от един адвокат От направените разноски в размер на 639.11 евро, съответно на основателната част от жалбата съдът присъжда 546 евро.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. трето, Административен съд – София град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба от „ Медико – техническа лаборатория Новеламед “ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], представлявано от управителя д-р Н. В., чрез пълномощника- адв. С. В.- АК Б., Заповед за налагане на санкции № РД-08-1419#4/30.12.2025 г., издадена от директора на РЗОК – Х., В ЧАСТТА Й по точки 1.4; 1.5; 1.6; 1.11; 1.12; 1.13; 1.14; 1.16 т.1.8.

ОТХВЪРЛЯ жалбата В ОСТАНАЛАТА Й ЧАСТ.

ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса със седалище в С. (чл.6, ал.1 от ЗЗО) да заплати на “ „ Медико – техническа лаборатория Новеламед “ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], представлявано от управителя д-р Н. В. сумата от 546 (петстотин четиридесет и шест) евро, разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщаването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане препис от него.

СЪДИЯ: